

ผู้ถูกร้องเป็นผู้ผลิตสินค้าบล็อกรักแกวชนิดใส ภายใต้ตราสินค้า “ซ.” ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ โดยขณะนั้นมีผู้ผลิต บล็อกรักแกวชนิดใสในประเทศไทย ๒ ราย คือ ผู้ถูกร้อง และบริษัท ก. ซึ่งต่อมาบริษัท ก. ได้เลิกกิจการ และ โอนขายเครื่องจักรและสินค้าค้างสต็อก รวมถึงโอนย้ายพนักงานบางส่วนให้แก่ผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้อง จึงเป็นผู้ผลิตสินค้าบล็อกรักแกวชนิดใสเพียงรายเดียวในประเทศ อย่างไรก็ตาม สินค้าบล็อกรักแกวชนิดใส นอกจากจะมีการผลิตในประเทศแล้วยังมีผู้นำเข้าสินค้าบล็อกรักแกวจากต่างประเทศ ซึ่งนอกจากผู้ร้อง จะมีการสั่งผู้ถูกร้องให้ผลิตบล็อกรักแกวชนิดใส ภายใต้ตรา “S.” แล้ว ผู้ร้องยังเป็นผู้นำเข้าสินค้าบล็อกรักแกว จากต่างประเทศมาจำหน่ายด้วย โดยที่ผู้ร้องไม่เคยมีการสั่งซื้อสินค้าบล็อกรักแกวชนิดใสตรา “ซ.” ซึ่งเป็นตราสินค้าที่ผู้ถูกร้องผลิตและจำหน่ายแต่อย่างใด

กรณีการกำหนดเงื่อนไขด้านราคาจำหน่ายบล็อกรักแกวชนิดใส ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในช่วง ปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ ผู้ถูกร้องผลิตสินค้าแบบสั่งผลิตให้แก่ผู้ร้องเท่านั้น ซึ่งการกำหนดเงื่อนไขราคาขายสินค้า ของผู้ถูกร้องเป็นการหารือกันระหว่างผู้ถูกร้องกับตัวแทนจำหน่ายและตกลงกันให้ผู้ถูกร้องเป็นผู้กำหนดราคา แนะนำ (Recommended Price) ในการขาย โดยราคาสินค้าที่ผู้ถูกร้องขายให้แก่ผู้ร้องอยู่ที่ราคา ๔๑ บาท/ก้อน ซึ่งถูกกว่าราคาที่ผู้ถูกร้องขายสินค้าประเภทเดียวกันภายใต้ตรา “ซ.” ให้แก่กลุ่มลูกค้าระดับบุคคลสำคัญ (VIP) ที่ขายให้ในราคา ๔๓ บาท/ก้อน ดังนั้น เพื่อไม่ให้มีกรณีการขายตัดราคากันในสินค้าประเภทเดียวกัน ผู้ถูกร้อง จึงกำหนดราคาขายปลีกที่ ๔๘ บาท/ก้อน เท่ากันทุกสินค้า ซึ่งผู้ร้องได้เห็นชอบและทำข้อตกลงเงื่อนไข การสั่งซื้อตามราคาที่ตกลงกัน โดยการกำหนดราคาจำหน่ายสินค้าบล็อกรักแกวชนิดใสตรา “ซ.” ของผู้ถูกร้อง เกิดจากการสำรวจราคาสินค้าประเภทเดียวกันของคู่แข่งในตลาดประกอบกับการพิจารณาต้นทุนและกำไร ที่ผู้แทนจำหน่ายและผู้ร้องจะได้รับ ซึ่งผู้ร้องคำนวณทั้งในส่วนของโครงสร้างราคาขายปลีก ราคาขนส่ง และโครงสร้างราคาขายหน้าโรงงาน ก่อนกำหนดราคาขายเป็นราคาแนะนำ (Recommended Price) นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าสินค้าของผู้ร้องเป็นสินค้าประเภทสั่งผลิตภายใต้ตรา “S.” ซึ่งแตกต่างหากจากสินค้า ตรา “ซ.” ของผู้ถูกร้อง ดังนั้น การกำหนดราคาซื้อขายจึงย่อมแตกต่างกัน ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้อง ปฏิเสธที่จะทำการค้ากับผู้ร้องหรือคู่ค้ารายใด หากไม่มีการขายสินค้าบล็อกรักแกวตามราคาแนะนำที่ผู้ถูกร้อง ได้ทำการสำรวจและมีจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) ส่งถึงคู่ค้าทุกราย โดยข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน รับฟังได้ว่า การกำหนดราคาจำหน่ายสินค้าบล็อกรักแกวของผู้ถูกร้อง มีหลักการกำหนดราคาสินค้าที่ชัดเจน ตามโครงสร้างราคาที่แจ้งให้คู่ค้าทุกรายทราบ หากแต่ผู้ร้องต้องการให้ผู้ถูกร้องกำหนดราคาขายสินค้า บล็อกรักแกวชนิดใสให้กับผู้ร้องในราคาที่ผู้ร้องต้องการโดยที่ผู้ร้องต้องการให้ผู้ถูกร้องจำหน่ายสินค้าบล็อกรัก แกวชนิดใสที่ผู้ร้องสั่งผลิตภายใต้ตรา “S.” และสินค้าตรา “ซ.” ของผู้ถูกร้องในราคาเดียวกันและเท่ากัน กับผู้แทนจำหน่ายระดับบุคคลสำคัญ (VIP) รายอื่น

ประเด็นวินิจฉัย

๑. ผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาด และใช้อำนาจเหนือตลาดในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่
๒. ผู้ถูกร้องกระทำการใด ๆ อันเป็นการตกลงร่วมกันและกระทำการอันมิใช่การแข่งขันโดยเสรี อย่างเป็นธรรมและมีผลเป็นการทำลาย ชัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจหรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่
๓. ผู้ถูกร้องกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการแรก คือ ผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาด และใช้อำนาจเหนือตลาดในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ เห็นว่า การพิจารณาว่าผู้ประกอบธุรกิจรายใดเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดต้องพิจารณาจากสองปัจจัย คือ ขอบเขตตลาด (Market Definition) และหลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๕๐

(๑) ขอบเขตตลาด (Market Definition) ในคดีนี้สามารถพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดได้โดยพิจารณาด้านสินค้า (Product Dimension) และด้านภูมิศาสตร์ (Geographic Dimension) ดังนี้

๑) ด้านสินค้า (Product Dimension) คือ บล็อกแก้วชนิดใส จากการวิเคราะห์ขอบเขตตลาดในด้านสินค้า พบว่า สินค้าบล็อกแก้วชนิดใสไม่มีสินค้าทดแทน สินค้าที่มีคุณสมบัติและลักษณะการนำไปใช้งานที่ใกล้เคียงกับสินค้าบล็อกแก้วชนิดใสที่สุดคือแผ่นอะคริลิก มีขนาดและน้ำหนักเบา ซ่อมบำรุงง่าย มีสีให้เลือกหลากหลาย แต่ราคาและลักษณะการนำไปใช้งานมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยแผ่นอะคริลิกจะมีราคาสูงกว่าและนิยมนำไปใช้เป็นหลังคาโค้งหรือตู้ปลาขนาดใหญ่ที่เน้นความใส สวยงาม และไม่ต้องการรอยต่อ ส่วนบล็อกแก้วชนิดใสนั้นใช้เป็นวัสดุตกแต่งผนังที่ต้องการให้แสงเข้าเพื่อลดการใช้ไฟฟ้า และตกแต่งบางส่วนของห้องน้ำเพื่อความสวยงาม ในส่วนการผลิตบล็อกแก้วชนิดใสไม่ว่าจะเป็นขนาดความหนา ๒ นิ้ว ๓ นิ้ว หรือ ๔ นิ้ว เป็นเพียงการปรับเปลี่ยนการผลิต ดังนั้นสินค้าบล็อกแก้วชนิดใสไม่สามารถนำสินค้าชนิดอื่นมาทดแทนได้ สินค้าในคดีนี้จึงเป็นตลาดสินค้าเฉพาะ “บล็อกแก้วชนิดใส” เท่านั้น

๒) ด้านภูมิศาสตร์ (Geographic Dimension) จากการพิจารณาด้านภูมิศาสตร์ สินค้าบล็อกแก้วชนิดใสเป็นสินค้าที่แข็งแรง ไม่ชำรุดเสียหายหมดอายุโดยเร็ว แต่เป็นสินค้าที่มีน้ำหนักใช้ปริมาณน้อย และราคาต่อหน่วยไม่สูง จึงไม่คุ้มค่าหากผู้บริโภคจะไปซื้อสินค้าจากผู้แทนจำหน่าย

/ที่ชายใน...

ที่ขายในราคาต่ำสุดหากต้องเสียค่าขนส่งเอง อีกทั้งพฤติกรรมทางธุรกิจเป็นการจัดจำหน่ายทั้งประเทศ ทำให้พิจารณาได้ว่าขอบเขตตลาดทางด้านภูมิศาสตร์ของสินค้าปลีกแก้วชนิดใสคือประเทศไทย

(๒) หลักเกณฑ์ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดไว้ดังนี้ ข้อ ๑ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดและยอดเงินขาย ดังต่อไปนี้ เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด (๑) ผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่ง ในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาร้อยละห้าสิบขึ้นไป และมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมาตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป หรือ (๒) ผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรก ในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมารวมกันตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป และมียอดเงินขายในปีที่ผ่านมาตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และ วรรคสอง ความในวรรคหนึ่ง (๒) มิให้ใช้บังคับกับผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่ง ที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาต่ำกว่าร้อยละสิบหรือยอดเงินขายในปีที่ผ่านมาต่ำกว่าหนึ่งพันล้านบาท

ข้อเท็จจริงทางการสอบสวนพบว่าข้อมูลรายได้ของผู้ถูกร้อง จากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ระหว่างปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๘ ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องมีส่วนแบ่งตลาดไม่ถึงร้อยละ ๕๐ และมีรายได้จากการขายสินค้า ในปี ๒๕๕๖ ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ล้านบาท กรณีจึงมิใช่ผู้มีอำนาจเหนือตลาดตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๕๐

คุณสมบัติของผู้ถูกร้องจึงไม่เข้าองค์ประกอบความผิดของผู้กระทำความผิดกรณีการใช้อำนาจเหนือตลาดอย่างไม่เป็นธรรม ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าฉบับดังกล่าว เช่นนี้เมื่อขาดองค์ประกอบด้านคุณสมบัติของผู้กระทำจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาต่อว่าผู้ถูกร้องมีการใช้อำนาจเหนือตลาดในทางมิชอบหรือในการกำหนดราคา เงื่อนไข หรือมีพฤติการณ์ที่เป็นความผิดตามมาตรา ๒๕ (๑) – (๔) แต่อย่างใด

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการต่อมา คือ ผู้ถูกร้องกระทำการใดๆ อันเป็นการตกลงร่วมกัน และกระทำการอันมิใช่การแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมและมีผลเป็นการทำลาย ชัดขวาง กีดกัน หรือจำกัด การประกอบธุรกิจหรือต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจ ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือไม่ กรณีต้องพิจารณาพฤติการณ์ประกอบการกระทำ กล่าวคือ ต้องมีพฤติการณ์ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดซึ่งเป็นผลจากการกระทำตกลงร่วมกัน

โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อปี ๒๕๕๖ มีการประชุมหารือร่วมกันระหว่างผู้แทนจำหน่ายระดับบุคคลสำคัญ (VIP) ๕ ราย กับผู้ถูกร้อง เพื่อแก้ไขปัญหาการขายสินค้าปลีกแก้วตัดราคากัน โดยในการประชุมหารือมีข้อสรุปว่า ให้ผู้ถูกร้องในฐานะผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าปลีกแก้วชนิดใส ตรา “ซ.” เสนอราคาแนะนำ (Recommended Price) โดยการเสนอราคาขั้นต่ำให้ผู้แทนจำหน่ายไป

จำหน่ายต่อ เพื่อความเป็นธรรมในการขายสินค้าบล็อกแก้วชนิดใส ซึ่งผู้ถูกร้องไม่ได้รับประโยชน์ใด ๆ จากการกำหนดราคาดังกล่าว เนื่องจากราคาดังกล่าวเป็นเพียงราคาที่ผู้ถูกร้องเสนอราคาแนะนำเท่านั้น หากผู้แทนจำหน่ายไม่ปฏิบัติตามก็ไม่ได้มีการลงโทษแต่อย่างใด และผู้แทนจำหน่ายสามารถปรับราคาขายได้ตามความเหมาะสมหากได้รับผลกระทบจากการจัดโปรโมชั่นของโมเดิร์นเทรด หรือผลกระทบจากการมีสินค้านำเข้าราคาถูก เพียงแต่ขอความร่วมมือให้แจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบล่วงหน้าก่อนการปรับราคาจำหน่าย คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า การแต่งตั้งและลักษณะผู้แทนจำหน่ายของผู้ถูกร้อง มีการแต่งตั้งผู้แทนจำหน่ายระดับบุคคลสำคัญ (VIP) โดยไม่ได้มีข้อตกลงหรือสัญญาแต่งตั้ง การซื้อขายสินค้าบล็อกแก้วชนิดใสระหว่างกันนั้นเป็นการซื้อขายที่รับคืนเฉพาะกรณีที่สินค้าผลิตไม่ได้คุณภาพหรือมีการชำรุดเสียหายอันเกิดจากการขนส่งก่อนถึงผู้แทนจำหน่ายเท่านั้น กรรมสิทธิ์ของสินค้าตกอยู่กับผู้แทนจำหน่าย ดังนั้นผู้แทนจำหน่ายดังกล่าวจึงถือมิได้ว่าเป็นตัวแทนจำหน่ายที่ได้รับอนุญาตเข้าลักษณะเป็นเพียงผู้จัดจำหน่ายเท่านั้น แม้ว่ากรณีเข้าองค์ประกอบตามกฎหมาย กล่าวคือ (๑) การเป็นผู้ประกอบธุรกิจ และ (๒) มีการกระทำระหว่างผู้ประกอบธุรกิจตั้งแต่ ๒ ราย อันเป็นการกระทำระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในตลาดเดียวกันแต่คนละระดับ หากแต่การกระทำไม่ปรากฏพฤติการณ์ประกอบการกระทำ ซึ่งเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันทางการค้าแต่อย่างใด โดยจากการพิจารณาค่าการกระจุกตัวของการแข่งขัน (ค่า HHI) ระหว่างผู้แทนจำหน่ายของผู้ถูกร้อง ในปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๘ แสดงค่าอยู่ที่ ๑๑๕๙.๙๑๗ และ ๑๐๐๔ ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภายหลังการประชุมหรือการแข่งขันระหว่างผู้แทนจำหน่ายสูงมากขึ้น นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องประชุมหารือตกลงร่วมกันกำหนดราคาโดยมีเจตนาที่จะผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดแต่อย่างใด กรณีจึงขาดพฤติการณ์ประกอบการกระทำอันเป็นผลสืบเนื่องจากการกระทำ เช่นนี้ การกระทำของผู้ถูกร้องจึงไม่ต้องด้วยความผิดฐานการตกลงร่วมกัน เนื่องจากขาดองค์ประกอบความผิดในส่วนหนึ่งของพฤติการณ์ประกอบการกระทำ อันเป็นการผูกขาด ลด หรือจำกัดการแข่งขันทางการค้าตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

ประเด็นสุดท้ายที่ต้องวินิจฉัย คือ ผู้ถูกร้องกระทำการใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ซึ่งการพิจารณาว่า ผู้ถูกร้องมีพฤติการณ์อันเป็นการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมอันมีผลเป็นการทำลายทำให้เสียหาย ชัดขวาง ผู้ประกอบธุรกิจอื่น หรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาการกระทำและพฤติการณ์ประกอบการกระทำ อันได้แก่ ผลความเสียหาย การทำลาย ชัดขวางการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจอื่น

ข้อเท็จจริงปรากฏว่าการกำหนดเงื่อนไขราคาขายสินค้าของบริษัทผู้ถูกร้องเป็นการหารือและตกลงกันระหว่างบริษัทผู้ร้องและผู้ถูกร้องโดยบริษัทผู้ร้องให้บริษัทผู้ถูกร้องเป็นผู้กำหนดราคาแนะนำ

/(Recommended Price)...

(Recommended Price) ในการขายโดยราคาสินค้าที่ผู้ถูกร้องขายให้แก่ผู้ร้องอยู่ที่ราคา ๔๑ บาท/ก้อน ซึ่งถูกกว่าราคาที่ผู้ถูกร้องขายสินค้าประเภทเดียวกัน ภายใต้ตรา “ซ.” ให้แก่กลุ่มลูกค้าระดับบุคคลสำคัญ (VIP) ที่ขายให้ในราคา ๔๓ บาท/ก้อน ดังนั้น เพื่อไม่ให้เป็นการขายตัดราคากันในสินค้าประเภทเดียวกันผู้ถูกร้อง จึงกำหนดราคาขายปลีกที่ ๔๘ บาท/ก้อน เท่ากันทุกสินค้า โดยที่ผู้ถูกร้องไม่เคยปฏิเสธที่จะทำการค้ากับผู้ร้อง หรือคู่ค้ารายใด นอกจากนี้ผู้ถูกร้องต้องรับสินค้าคืนจากผู้ร้องและเรียกร้องค่าสินค้าคงค้างจากผู้ร้อง โดยในส่วนของความเสียหายของผู้ร้องไม่ปรากฏพยานหลักฐานและเหตุผลสนับสนุนการตั้งสมมติฐานมูลค่าความเสียหาย คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมิใช่การปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายหรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ร้องและไม่ปรากฏว่าผู้ร้องต้องล้มเลิกการประกอบธุรกิจแต่อย่างใด แต่เป็นการกระทำในการรักษาและป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นกับผู้แทนจำหน่ายรายอื่น จากการขายตัดราคากันระหว่างผู้แทนจำหน่ายทั้งในสินค้าตรา “ซ.” และสินค้าตรา “S.” ของผู้ร้อง ซึ่งเห็นได้ว่าข้อเท็จจริงยังไม่ปรากฏความว่าผู้ถูกร้องได้กำหนดราคาขายต่อที่มีลักษณะเงื่อนไขเป็นการบังคับให้ต้องปฏิบัติตาม หากไม่ปฏิบัติตามจะมีการปฏิเสธการทำการขายสินค้าให้แก่ผู้กล่าวหาแต่อย่างใด เห็นได้จากการที่ผู้ร้องสามารถขายสินค้าบล็อกแก้วในราคาต่ำกว่าราคาขายขั้นต่ำที่กำหนดไว้ได้ ประกอบกับคู่ค้ารายอื่น ๆ ยังมีการขายสินค้าในราคาต่ำกว่ากำหนดโดยไม่เคยมีการถูกลงโทษบังคับขึ้นการปฏิเสธการจำหน่าย เช่นนี้ การกระทำของผู้ถูกร้องจึงไม่ต้องด้วยความผิดฐานการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่น ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องจากพฤติการณ์ประกอบกระทำไม่ปรากฏว่ามีผลให้เกิดความเสียหาย ทำลาย ชัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจต่อผู้ประกอบธุรกิจรายอื่น อย่างไรก็ดี โดยที่การกระทำตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๙ นั้น พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้เป็นความผิดตามมาตรา ๕๗ ซึ่งมีโทษทางปกครองตามมาตรา ๘๒ แต่ไม่มีโทษทางอาญา จึงไม่เป็นความผิดอาญา อันเป็นกรณีบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคท้าย จึงไม่อาจดำเนินคดีส่วนนี้ได้อีก ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๕)

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์ เห็นว่า พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องไม่เข้าลักษณะเป็นการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมอันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่น โดยกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรระหว่างลูกค้าต่างรายตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำอันเป็นผลเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจรายอื่น พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ข้อ ๑๐ (๑) (๒) และ (๑๐) จึงยุติเรื่อง

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔